

NAŠ GLAS

Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev

:: za Slovenijo v Ljubljani. ::

Cena posamezne štev. 1 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina . . . Din. 40.—

Polletna naročnina . . . „ 20.—

Četrtna naročnina . . . „ 10.—

Za inozemstvo je dodati poštino.

— Oglasi po ceniku. —

Uredništvo: Anton Adamič, Ljubljana, Bohoričeva ulica štev. 12. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je adresirati le na urednika.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 51. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Občni zbor

Osrednje zveze javnih nameščencev
in upokojencev za Slovenijo

se bo vršil dne 5. julija 1925. Dnevni red v
prijodnji številki Našega Glasa.

Dr. K—l Crmianski:

Upokojenci — kaj hočemo.

V »Našem Glasu« od dne 10. t. m. zahteva dopisnik-upokojenec prevedbo kronskih pokojnin na dinarske, železniške legitimacije in ratifikacijo mednarodne konvencije de dato Rim 6. maja 1921. Pred seboj imam peticijo društva jugoslov. upokojencev v . . . , v kateri kar mrgoli različnih dinarskih svot in računov, ter komentarjev k zdaj veljavnim in na novo predlaganim členom uradniškega zakona. Braj sem jo pazljivo, a ni se mi posrečilo vsega razumeti, dasi sem v stvari informiran.

Neki narodni poslanec je pred kratkim pripovedoval, da je dobil 35 dopisov od upokojencev, ki so ga prosili za intervencijo. Vsak je imel druge želje. Nedavno se je interveniralo za upokojence na pristojnem mestu. Dotični referent je obupno kazal na kopo spisov na mizi, tičočih se upokojencev in vprašal: »Kaj pa vendar hočejo ti stari dedje?«

Tovariši! Ali se Vam ne zdi, da tiči eden glavnih vzrokov naših neuspehov v nepreglednosti in razcepljenosti naših želja? Saj smo bili uradniki in umevamo težkoče pri rešitvah takih zadev, o katerih je mnogo različnih mnenj in predlogov! Ako ugodiš enemu, vznejevoljiš deset drugih in si nakoplješ očitke. Pustiš rajši vse pri starem in se tako izogneš ogromnemu delu, ki ti ne bi prineslo hvale.

Opustiti moramo torej stališče, da vsak iz svojega vidika oblikujemo zahteve upokojencev. Najti moramo splošno in za vse enako veljavno in pravično formulo, katera mora biti kratka, lahko umljiva in v državni upravi lahko izvedljiva. Ta formula je le ena in se glasi:

Vsi staroupokojenci se morajo izenačiti z novimi!

Saj ni vzroka za razlikovanje! Pokojnino dobivajo vendar le osebe, katere jo morajo po zakonu dobivati. Ako jim pa pokojnina po zakonu gre, jo morajo dobivati v tistih svotah, katere so se po zadnjem uradniškem zakonu za sedanjí čas spoznale za novoupokojence kot potrebne in primerne; to je jasno; saj nimajo eni drugačnih želodcev kakor drugi.

Radi se oziramo na češkoslovaško državo. Posnemajmo jo tudi v tem oziru: Češkoslovaška je izenačila vse upokojence, dasi je

tam mnogo več tujerodnega uradništva kot pri nas.

Gospod fin. minister naj bo pomirjen, kajti zahteve staroupokojencev ne pomenjajo trajne obremenitve državne blagajne: vsak dan smo starejši, mi staroupokojenci, v kratkem se nas bo država iznebila. Dokler smo pa še na svetu, naj bi se nam življenje omogočilo. Saj ne gre samo za nas, ampak tudi za naše otroke, katerih je še mnogo neprekrbljenih; glede teh ima država prav isti interes, da se vzgoje v poštene državljane, kot gled drugih sodržavljancev. Posebno težko bodo upokojenci prizadeti po novem stanovanjskem zakonu, po katerem bodo približno polovico ali tretjino pokojnine morali dati za stanovanje. Od česa pa naj živijo? Ako ne bo pomoči, čitali bomo o samomorih!

Tovarišem upokojencem in našim organizacijam v celi državi pa kličem ponovno: Pustite vse druge zahtevke in držimo se le ene prošnje do vladarja, do vlade in do Narodne skupščine: **Izenačite takoj staroupokojence z novimi!** Tako glaseče se prošnje naj bi se od vseh strani čim prej predložile v Beogradu. Prošnje naj se po krajevnih razmerah utemelje, osobito naj bi se pokazalo na vladajočo bedo in na nedogledne posledice, za katere bodo odgovorni edinole oni činitelji, katerih sveta naloga je, da oskrbe tudi za nas zapuščence.

Priznanje vojaške službe za pokojnino in za napredovanje.

Okrožica vsem odsekom direkcije, vsem poštam itd., ki smo jo avizirali v poslednji številki »Našega Glasa«, se glasi:

(Dir. št. 17497/I-25). Uslužbenci, katerim se o priliki prevedbe na zakon o uradnikih civ. reda od 31. julija 1923 na dan 1. septembra 1923 ni uračunala vojaška služba (v kadru ali v vojni — ne glede na to ali so jo odslužili pred ali po vstopu v državno civilno službo) za pokojnino in za odrejanje periodičnih stopenj osnovne plače, in ki se radi tega niso pritožili na Državni svet, naj prosijo za priznanje označene službe za pokojnino in za napredovanje. Svoje prošnje, naslovljene na ministrstvo pošte in telegrafa v Beogradu, naj predložijo službenim potom direkciji. V prošnjah je treba navesti službeno dobo, priznana na dan 1. septembra 1923, vojaško službeno dobo od — do — in da se prosilec zaradi neuračunavanja vojaške službe ni pritožil na Državni svet; dalje naj vsakdo napiše na prošnji nad naslovom (na levi strani zgoraj) opazko: »Po členu 128. zakona o uradnikih civ. reda takse prosto«. Kdor ima potrđila (uverjenja) vojaških oblasti (ministrstva voj-

ske in mornarice o vojaški službi v vojni, komande vojnega okruha o vojaški službi v kadru), naj jih priloži prošnji, kdor pa jih je predložil že o priliki prevedbe, naj to v prošnji navede, Lj. 15. maja 1925

Prošnja na ministrstvo naj ima približno tak-le formular:

Ministrstvo pošte in telegrafa v Beogradu
Z rešenjem gospoda ministra pošte in telegrafa, št. od 1924 mi je bilo priznanih na dan 1. septembra 1923 . . . let, . . . mesecev in . . . dni za odrejanje periodičnih stopenj osnovne plače po zakonu o uradnikih in ostalih državnih uslužbencih civilnega reda od 31. julija 1923. Pri tem se mi pa ni uračunala vojaška službena doba (kadrski rok), ki sem jo (ga) odslužil v času od do

V smislu členov 137 in 241 uradniškega zakona pa bi se mi moral šteti tudi ta čas v službeno dobo, ker mi je priznan ta čas s prej veljavnimi zakoni (dvorski dekret št. 47.388 od 2. novembra 1832, zakon od 27. decembra 1875 o vojaški oskrbi osebja c. kr. vojske, vojne mornarice in domobranstva, dekret finančnega ministrstva št. 4847 od 7. februarja 1892.)

Ker je Državni svet glede prizivov radi neuračunavanja vojaških let razsodil, da se mora pri prevedbi vzeti v obzir tudi čas vojaškega službovanja in da se mora računati ta čas na osnovi člena 241 uradniškega zakona za odrejanje periodičnih stopenj osnovne plače, ter s tem izdal končnoveljavno tolmačenje navedenega člena, si dovoljujem najudaneje

prositi,

da mi Ministrstvo pošte in telegrafa blagovolj prizna vojaško službo, ki sem jo odslužil med državno službo, (odnosno: »ki sem jo odslužil pred vstopom v civilno državno službo«, v izmeri . . . let, . . . mesecev in . . . dni v napredovanje in v pokojnino. Odslužitev vojaške službe dokazujem s priloženim overovljenim prepisom uverjenja Ministrstva vojne in mornarice št. od

Prilagam tudi prepis rešenja gospoda ministra pošte in telegrafa št. od 1924 o moji prevedbi po novem uradniškem zakonu.

V Ljubljani, dne 1925.

(Ime, priimek in službeni značaj)

Samo ob sebi se razume, da naj vpiše zlasti v prvem odstavku tega obrazca vsakdo prošnjo tako, kakor se prilaga njegovemu slučaju. Točno naj navede, ali gre za kadrski rok, ali za podaljšano vojaško službo, ali za službovanje v vojni, ali za črno-vojniško službo. Te prošnje morajo iti predpisano službeno pot, to se pravi: prizadeti

uslužbenec naslovi prošnje na ministrstvo, pa jo predložijo predstojniku svoje pošte, ta jo pošlje s kratkim spremnim poročilom direktorji, direktorja pa jo predloži v končno rešitev ministrstvu.

Pripominjamo, da je ministrstvo, odnosno Državni svet posameznikom že priznal štetje kadrskega roka in vojaške službe.

Poročilo

upravnega odbora Nabavljalne zadruge državnih nameščencev v Ljubljani na III. rednem občnem zboru dne 5. aprila 1925 v Mestnem domu v Ljubljani.

I. Lokali.

Ker smo lani izgubili lokale, katere ima sedaj tvrška Pibernik, smo se oprijeli seveda obljube fin. delegata g. dr. Šavnika, da nam preskrbi oziroma izposljuje namesto teh vsaj lokale, ki jih ima v najemu mestno tržno nadzorstvo. Zdruga se širi, obrat je vedno večji in bi logično potreboval vedno večje prostore, ako bi hoteli ustvariti kaj dobrega in koristnega. Oviralo nas je pri tem ne malo pomanjkanje prostorov. Prodaja dežnikov, ki smo jo upeljali, prodajo perila, platna, šifona in podobnega blaga, ki smo ga dobili od Saveza v komisijsko prodajo smo morali pričeti v sprednjem, prvem prostoru pisarne, ki je brez izlozbe in skrit, vsled česar trpi zadruga, ker se tega blaga proda le skromna količina. Čevljev, ki jih izdelujemo v lastni čevljarini nimamo dati nikamor v izložbo, kar bi imelo za prodajo vendar le veliko večji uspeh v korist zadruge. Ustanovili bi tudi krojačnico za izdelavo in popravilo oblek, kar je nedvomno nujno potrebno in bi bilo v veliko korist članom, toda opustiti smo morali to misel, ker nimamo prostorov. Pritiskali smo neprestano na tukajšnje fin. delegacijo, da izpolni svojo obljubo in nam izposljuje lokale mestnega tržnega nadzorstva. Nismo dali miru, dokler nismo dobili definitivne rešitve v tej zadevi. Rešitev ni bila za nas ugodna, ker se je glasila tako, da se sami pogovorimo in sporazumemo z magistratom in naj mu jih prepustimo na njegovo željo eventualno proti primerni najemnini. Magistrat seveda te prostore tudi še rabi, zato jih ni hotel nam prepustiti, posebno, ker je videl, da ni v ozadju nikogar, ki bi ga silil k temu; obljubil nam je za l. 1925 po sporazumu Din 5.000.— letne najemnine. Namesto lokalov smo dobili torej Din 5.000.—. Lokali bi bili za nas seveda veliko več vredni, ker bi nam zaslužili veliko več, toda kaj drugega ni bilo mogoče doseči. Ta sporazum je odobrila tudi fin. delegacija, tako je ostal volk sit in koza cela, le zadruga ima sicer Din 5.000.—, kljub temu pa še vedno nujno potrebuje večjih prostorov. Kako lepo bi bilo, ako bi smeli že misliti na združni dom državnih uslužbencev, na lepo palačo morda kje poleg Ljubljanske kreditne banke na Aleksandrovi cesti. — Toda o tem morda kdaj drugič.

II. Davek na poslovni promet.

Že na lanskem občnem zboru se je poročalo, da nam je predpisala davčna administracija za l. 1922 in 1923 Din 47.500.— davka za poslovni promet in da se je proti plačilnemu nalogu vložil priliz. Priziv dolgo časa ni hotel biti rešen, še le potem, ko je državni svet glede zadruge v Št. Lj. nartu v Slov. gor. odločil nekako sredi l. 1924, da je zadruga dolžna plačati ta davek, smo dobili tudi mi priliz zavrnjen, obenem pa nujno priliz, da plačamo ta davek. Mi smo se temu upirali, braneč svoje stališče, na katerem smo še danes, da se od naših zadrug neupravičeno zahteva davek na poslovni promet, zlasti pa tudi vsled tega, ker se je zahteval ta davek le pri nas v Sloveniji. Pritiskali smo na Savez, da poizkuša pri finančnem ministru doseči, da se od nas ta davek ne bo zahteval. Savez je dobil od Generalne direktije neposrednih davkov rešitev, s katero je finančni minister odločil, da se od naših zadrug ne more zahtevati ta davek do konca l. 1924, za naprej naj pa Savez skrbi, da se doseže rednim potom popolna oprostitve tega davka. Savez nas je o tem obvestil in nam je poslal prepis tega odloka finančnega ministra, ki nas je skoraj docela pomiril. Toda ne za dolgo. Tukajšnja finančna delegacija in davčna administracija sta nas kmalu na to pozvali vnovič, da plačamo navedeni davek in davčni urad nam je zagrozil seveda tudi še po-

sebej z rubežnijo. Kakor pa pravi že stari pregovor, da se nobena juha ne poje tako vroča, kakor se skuha, tako je bilo tudi s to našo zadevo. Pisali smo zopet davčni administraciji, da se po odredbi finančnega ministra od nas ta davek do konca leta 1924 ne pobira in smo ji poslali prepis odloka finančnega ministra. Finančna delegacija o taki odredbi finančnega ministra ni nič vedela, in je prosila pri Generalni direktiji neposrednih davkov za pojasnilo. Do konca l. 1924 je čakala finančna delegacija na odgovor, vsled tega do konca leta tudi nismo plačali še tega davka. Toda že marca t. l. 1925 se je finančna delegacija zopet spomnila, da še ni dobila odgovora od fin. ministrstva glede davka na poslovni promet, zato je namesto, da bi zahtevala odgovor, zopet nas pozvala, da plačamo ves zaostali tozadevni davek, ne meneč se za odlok fin. ministra, katerega smo ji poslali v prepisu. Seveda se temu še vedno upiramo, trdno prepričani, da nam zakon jamčuje davčno prostost in bomo vsled tega vstajali na svojem stališču do skrajnosti. Kako bo končno zadeva izpadla, nam seveda sedaj še ne more biti jasno, upanje pa je še vedno, da se bo dobil tudi v Beogradu mož, ki bo znal urediti to žalostno poglavje naše slovenske finančne politike tako, da bo to v korist našim zadrugam v celi državi.

III. Čevljarina.

Že na seji 11. jan. 1924 je upravni odbor na predlog predsednika upravnega odbora g. Urbančiča sklenil, da ustanovimo lastno čevljarstvo delavnico, kjer naj se izdelujejo in popravljajo čevlji za člane. Priprave za to so se takoj pričele, trajalo pa je skoraj 4 mesece, predno smo mogli to lepo idejo uresničiti. Treba je bilo pripraviti in urediti lokale, dobiti primerne čevljarke, mojstra s potrebnim osobljem, naročiti blago — surovine itd. tako, da smo pričeli z obratom 1. maja 1924. Zadeva ni bila lahka, ker smo bili vezani na skromna denarna sredstva, s katerimi smo razpolagali. Prosili smo Savez za kredit, pozdravil je našo podjetnost, toda prošnja ni bila uslišana, ker smo imeli pri njem premajhen kredit v sorazmerju z jamstvom članov, katero je, kakor veste sami, za tako podjetje, kot ga predstavlja zadruga, minimalen. Ves kredit, kolikor smo ga imeli pri Savezu, smo morali črpati pri njem v prvi vrsti za živila, zlasti za moko in sladkor. Savez je pač dobro vedel, da bo naš kredit še za te predmete premajhen in zato ni dovolil, da bi se koristili z njim za čevljarino. Ni nam preostajalo drugega, da smo z malimi združnimi sredstvi, sicer s tesnobo v srcu, vendar pa s trdnostjo v dobro stvar pričeli z obratom. Nismo bili prevarani. Takoj ob pričetku smo videli, da trpijo državni uslužbenci na pomanjkanju dobre in cene obutve, naročniki so se oglašali vedno pogostje, zato smo nastavili cene, ki lahko konkurirajo vsem drugim. Iz previdnosti nismo s čevljarstvom mojstrom sklenili takoj definitivne pogodbe, ampak se je sklenil med njim in med zadrugo več mesecev trajajoč provizorij, v katerem naj se pokaže, ali bo čevljarina odgovarjala svojemu namenu. Ko smo se do tega uverili, da ima zadruga od nje veliko koristi, da se je člani poslužujejo, da je torej bila njena ustanovitev potrebna in vsestransko utemeljena, in ko smo slišali o njej tudi povoljno mnenje in potrebne nasvete od revizorja Saveza g. Ferjančiča smo se lotili priprav za definitivno pogodbo. Sedaj je pogodba sklenjena definitivno, veljavno podpisana in so na podlagi te pogodbe interesi zadruge popolnoma zavarovani. Zadruga kupuje surovine, plačuje čevljarke, vsega mojstra in njegovo osoblje in prodaja sama vse svoje izdelke. Čevljarina uspeva izbornost in prinaša zadrugi lepe zaslužke. Ima 20 delavcev, in zalaga tudi Nabavljalno zadrugo uslužbencev državnih železnic v Šiški s svojimi izdelki. Od 1. maja do konca l. 1924 je izdelala čevljev in popravil za skupno vsoto Din 240.728,85. Primanjuje pa vsled čevljarne denarja za druge svrhe, ker je založen v njej precejšen kapital. Vsled tega se čuti slaba posledica malega kredita, ki ga ima zadruga vsled malega jamstva in nizkih deležev članov. Ker nismo imeli s čevljarino do konca l. 1924 definitivne pogodbe, ker je bilo pravzaprav vse njeno delo v prejšnjem letu le poizkus, ali se bo obnesla, ali jo bomo morali opustiti, zato nismo mogli vzeti pri njej nakupljeno in nabavljeno blago v poštev pri izračunavanju višine konzuma posameznih članov, na podlagi katere se jim bo odmerila dividenda. Treba je bilo imeti pred očmi, da se med nabavke v prodajalni, ki je stalna in že

vpeljana, ne more všteti ali vmešati konzum provizorične, poizkusne čevljarne, katera bi dala lahko prebitke, lahko pa tudi izgubo. Ker se je čevljarina obnesla in je dala sama tudi svoj čist prebitok, se je s tem povečal za toliko tudi splošni, skupni prebitok zadruge, od katerega bo občni zbor določil kvoto za dividendo združnikom. Ako bi čevljarne ne bilo, bi bil skupni združni prebitok manjši in bi bila seveda tudi za dividende določena svota manjša. Od te manjše kvote bi mogel dobiti vsak združnik, ki je kupoval v zadrugi tudi manjšo dividendo. Razlika je sedaj ta, in v tem, da dobijo vsi združniki, ki so kupovali v prodajalni in čevljarini večjo dividendo od večjega skupnega prebitka, slabo je samo to, da ne dobijo nič samo tisti, ki so imeli posla s čevljarino in, ki niso v prodajalni ničesar nabavili. Teh pa je jako malo. Kdor je pri tem prizadet, naj pomisli, kako bi bilo pri srcu n. pr. združnikom, ki so kupovali nasprotno samo v prodajalni in nič v čevljarini v slučaju, da bi poizkus s čevljarino slabo izpadel in bi se vsled tega čisti prebitok prodajalne vsled izgube pri čevljarini zmanjšal. V tem slučaju bi šlo to na stroške združnikov-konzumentov v prodajalni in bi bili ti žrtve čevljarne. V tem primeru pa bi bila prizadeta velika večina združnikov, ki kupuje v zadrugi, vsled tega je samo pravično in pošteno, da se je tako uredilo za čas provizorija. Sklenilo se je pa že, da se za l. 1925 upošteva vsaka nabava blaga v čevljarini jednako kot v prodajalni, in ne bo v tem nobene razlike. To pa ravno zato, ker je pogodba definitivna in čevljarina sigurna in varna. Neupravičeno bi bilo torej, ako bi se vsled tega kdo razburjal. Priporočamo tudi onim, ki morda niso bili sprva dobro postreženi, da tega ne štejejo v zlo zadrugi in da se zavedajo, da je vsak začetek težak in da je treba začetnikom marsikaj odpustiti.

IV. Drva in premog.

Nameravano je bilo takoj po lanskem občnem zboru, prav kakor lansko leto pričeti tudi letos trgovino z drvmi in premogom. Prilike so bile za to ugodne, toda zadel smo zopet na že znano in večkrat omenjeno oviro, ki nam je to preprečila, to je pomanjkanje kapitala in kredita. Tudi za to akcijo nismo dobili kredita pri Savezu vsled pomanjkanja jamstva.

V. Prodaja blaga.

Izmed blaga večjega pomena v prodajalni se je prodalo v l. 1924 raznega mila 5700 kg, riža 11.000 kg, kave 1700 kg, olja 4.000 kg, masti 15 tisoč kg, cikorije 11900 kg, petroleje 3700 kg, moke 135.400 kg, sladkorja 40.800 kg in zdroba 8.000 kg.

Občni zbor

Hranilnega in posojilnega konzorcija javnih nameščencev v Ljubljani.

Kakor vam znano, je Savez nabavljalnih zadrug v Beogradu sklenil osnovati po celi državi kreditne zadruge, ki bodo svojim članom, državnim uslužbencem dajale primerne kredite in jim s tem olajševale nabave in naročevanje življenjskih potrebščin pri poedinah nabavljalnih zadrugah. Kjer take institucije že obstoje, — recimo, kakor je naš konzorcij, se bode le-te skušalo pritegniti v fuzijo z omenjenim Savezom. Menda bo ravno jutri, t. j. 26. IV. t. l. v Splitu tozadevni občni zbor Saveza, na katerem bo tudi glede ljubljanske konzorcije padla odločilna beseda. Konzorciju bi bilo s tem omogočeno, da bo dobival od Saveza tudi večjih cenih kreditov, in bi bil njegov gospodarski razmah zagotovljen.

Prehajam k podrobnejšemu, številčnemu poročilu in se bom omejil seveda le na večje in važnejše postavke denarnega prometa. Obenem bom ob roki uspehov prvega tromesečja tekočega upravnega leta podal svoj ekspoz k proračunu za letošnje leto, da ne bo treba še posebej obrazloževati njegove postavke ob eni naslednjih točk, ko pride predlog na vrsto. Promet je znašal v tem letu poldrug milijon dinarjev. Članov je prirastlo 67, odpadlo 13, bilo jih je koncem leta 1925 — 395, to je v primeri prejšnjega leta za 54 več. V prvem tromesečju letos jih je na novo prirastlo že 25. Deleži, ki so znašali koncem leta 1923 Din 65.073.— znašajo koncem leta 1924 Din 87.962.—, torej je njih stanje poskočilo za Din 22.889.—. V prvem tromesečju letos jih je na novo prirastlo za Din 7.021.—, tako, da lahko ob koncu letošnjega leta računamo s stanjem 110.000 Din, kar znači že jako ugledno kreditno podlago. Hranilne

vloge: Stanje koncem leta 1923 je bilo še Din 50.452.—, stanje koncem leta 1924 je bilo Din 66.064.—. Torej večje za Din 15.612.—. Že v prvem tromesečju letos pa beležimo prav izdaten prirastek za Din 27.000.—, ki vzbuja lepo prognozo za ojačenje prometa v nadaljnjem poteku pravnega leta.

Ta vidni napredek je nemalo pripisati okolnosti, da je sklenil odbor obrestovanje hranilnih vlog s konkurenčno obrestno mero proti naknadnemu odobrenju občnega zbora. Kajti, kjer ne gre z apelom samim na zavednost, tam je treba malo konkurence. Danes, ko so tudi banke sklenile obrestovati hranilne vloge nič več ne kot po 8 odstotkov, ne more biti več nobenega razloga za oklevanje naših organizacij, ki še vedno nalagajo svoj razpoložljivi denar pri takih zavodih. Mi namreč zaenkrat obrestujemo tako-le: Vloge do 3.000 Din po 6 odstotkov, do 6.000 Din po 7 odstotkov in preko tega pa po 8 odstotkov. Ta ukrep načelstva je bil neizogiben in tudi v resnici že učinkuje dobro. Prosim, da ta postopek odobrite pri točki dnevnega reda, kjer bom pozneje tudi predlagal, da se obdrži za tekoče upravno leto. Posojila članom so znašala koncem leta 1923 Din 351.358, tekom leta 1924 se je izplačalo Din 310.897.—. Skupaj Din 662.255.—. V letu 1924 pa se jih je vrnilo ali obračunalo Din 277.871.—. Nepovrnjenega posojila je bilo koncem I. 1924 Din 384.384.—.

V prvem tromesečju pa že imamo stanje Din 420.600.—. Čisti dobiček znaša glasom bilance Din 6682.75.—. V smislu § 16 in 19 društvenih pravil gre ves čisti dobiček rezervnemu zakladu, v kolikor se od njega že poprej ne določi za specialne zaklade. Ker razdelitev čistega dobička izrecno ne navaja nobene točke dnevnega reda, predlagam pri tej priliki z ozirom na imenovana §§ zadružnih pravil sledečo razdelitev čistega dobička: (Utemeljuje predlog).

Prosim g. predsednika, da da na glasovanje priporočano razdelitev čistega dobička in sicer: a) Tiskovni sklad Din 341.84, b) Rostanov sklad Din 2000.—, c) Rezervni sklad Din 4340.91. Skupaj Din 6682.75.

Poročilo je vzel občni zbor z odobravanjem na znanje in je stavljen predlog za razdelitev čistega dobička soglasno sprejel. Gospod Rostan je prečital na to poročilo Zveze slovenskih združenj v Ljubljani o reviziji konzorcija, ki jo je izvršila Zveza v drugi polovici oktobra prejšnjega leta. Iz revizijskega poročila sledi, da uživa konzorcij davčno prostost po čl. 262 finančnega zakona, da je njegov splošni položaj ugoden in izraža priznanje upravi in nadzorstvu za uspešno vodstvo konzorcija. Poročilo je vzel občni zbor z zadovoljstvom na znanje. G. Vilko Praprotnik je poročal kot predsednik nadzorstva, da je bilo vse poslovanje pregledano in primerjano s knjigami in da je bilo vse v najlepšem redu. Predlagal je upravnemu odboru absolutorij, funkcionarjem naj se pa izreče zahvala. Predlog je bil soglasno sprejet. G. Srečko Magolič je poročal, da je načelstvo gmotni položaj zadruge vsestransko premočilo in ugotovilo predvidene izdatke za tekoče leto v iznosu Din 60.000.—, za katere se bo dobilo kritje z rednimi dohodki v isti višini. Navedel je podrobno predvidene izdatke in dohodke z željo, da se proračun sprejme.

Določitev obrestne mere je predlagal g. Rostan in je občni zbor soglasno sprejel njegov predlog, kakor sledi: I. Za posojila: 11 odstot. obrestna mera s pritisklinami in sicer: a) 1 in pol odstot. manipulacijske pristojbine pri izplačanih posojilih, b) 1 odstot. manipulacijske pristojbine pri vrnjenih posojilih, c) Pristojnina Din 5.—. II. Za hranilne vloge: a) Do Din 3.000.— 6%, b) do Din 6.000.— 7%, c) preko Din 6.000 8%. Isto veljaj za vloge v tek. računu. V posebnih, ozira vrednih slučajih se gre pa pri obrestovanju hranilnih vlog lahko višje, vendar je gledati na to, da dela Konzorcij z najmanj 2% razteznosti. Glede odpovedne dobe veljaj, da so vloge do Din 2.000 likvidne brez predhodne odpovedi, dočim naj velja za večje vloge vsaj 8 dnevni odpovedni rok.

Pri dopolnitvah, pri katerih se je sklenilo, kooptirati v odbor zastopnike organizacij, je prosil fin. svetnik g. Debevec za pojasnilo, kako je s kooptiranjem zastopnikov organizacij v odbor Konzorcija. Njemu ni znano, da bi bilo društvo finančnih konceptnih uradnikov o taki kooptaciji obveščeno in najbrže vsled tega tudi ni zastopano na občnem zboru. G. Rostan izjavi, da gre za to, da se zanese zadružna misel v čim širše sloje državnih uslužbencev. Kooptacija zastop-

nikov organizacij, ki pa morajo biti seveda člani Konzorcija sicer ni začrtana v pravilih, ampak v naši previdnosti. Baš vsled tega so se nameravala danes izpremeniti tudi pravila, kar pa se je že iz znanega vzroka opustilo. Obvestiti vseh organizacij ni bilo mogoče, ker jih je baje nad 100, veselilo pa bo vse, ako sodeluje tudi organizacija finančnega konceptnega uradništva. G. Podgornik pojasni še, da tudi druge organizacije niso bile vabljeni, opozorjene pa so bile na to le nekatere, vabilo za občni zbor pa je bilo objavljeno. Na to je bila sprejeta soglasno naslednja kandidatna lista:

I. V načelstvo: Podgornik Ivan, Binter Rudolf, Fink Veličan, vsi za dobo treh let. Kot namestniki do izrednega občnega zbora: a) iz organizacije drž. pisarniških uradnikov Beguš Joško, ki je bil že doslej v načelstvu kot namestnik, b) iz organizacije nižjih poštinskih uslužbencev: rezervirano, c) iz organizacije profesorjev: rezervirano.

II. V nadzorstvo: Lavrič Ivo in za organizacijo policijskih nameščencev Mislej Rudolf — oba za tri leta, in fin. svetnik Debevec Makso za dve leti. Do izrednega občnega zbora je rezervirano še 1 mesto v nadzorstvu za organizacijo nižjih poštinskih uslužbencev. Namestnikom v nadzorstvu je rezervirano še po eno mesto organizaciji fin. kontrole in organizaciji konceptnih uradnikov politične uprave.

Končno je predlagal še g. Lukež, da bi se dal vsakemu posojilojemalcu ob izplačilu posojila amortizacijski načrt, iz katerega bi lahko vsak čas ugotovil potek in konec posojila. Po daljši debati se je ugotovilo, da ta načrt za enkrat še ni izvedljiv. G. Podgornik se je na to zahvalil vsem udeležencem občnega zbora in je zaključil lepo uspeli občni zbor.

K o n e c.

VESTNIK.

Opozorilo. Dasi poteka že drugo četrtletje, vendar še večina naročnikov ni poravnala naročnine niti za prvo, zelo veliko pa jih je v zastanku tudi še za lansko leto. Ponovno prosimo vse, ki so kakorkoli v zamudi, da nam nemudoma nakažejo dolžne zneske. Uprava.

Pomaknitev iz III. v II. kategorijo drž. uradnikov. Na občnem zboru sekcije poreskih činovnikov, sekcije Ljubljana, se je raznesla vest, da je Državni svet ugodil do sedaj že več pritožbam pripravnikov iz Dalmacije, ki so se pritožili zaradi uvrstitve v III. kategorijo in da so bili sedaj vsi ti mlajši uradniki naknadno uvrščeni v II. kategorijo. Ljubljanska sekcija je vprašala pri sekciji Split, koliko je na stvari resnice. Došli odgovor nam je dala ljubljanska sekcija na razpolago in ta se glasi dobesedno: Na riješenje Vašeg dopisa od 5. V. t. g. javljamo Vam, da nam nije ništa poznato u predmetu, budući da za Dalmaciju nijesu bila izrečena nikakva riješenja. Jedino do sada izdano riješenje Državnog Saveta odnosilo se je na našeg predsjednika gosp. A. Š. koji se je žalio istome, budući bijo smješten u III. grupu II. kategorije, a Državni je Svet riješio, da budući Š. na dan razvrstavanja bio u VIII. raz. čina, to u smislu čl. VI. Uredbe o razvrstavanju ima da dođe u II. grupu II. kategorije. Lustrator kod Delegacije u Splitu bio je razvršten u III. grupu II. kategorije, i on se je žalio Državnom Savetu, koji još nije izdao riješenje, ali pred par dana došla je iz Kabineta Ministr. Financijska odluka, kojom ispravljaju njegovo razvrstavanje, dajući mu I. grupu II. kategorije. — Informirani smo, da so bili v Sloveniji pritožbe završene, če tudi je bila ta ali oni rekurent na dan razvrstavanja v VIII. čin. razredu.

Potni listi za dijake v inozemstvu. Minister za prosveto je izdal naredbo, po kateri se dijakom do 18. leta ne smejo izdati potni listi za inozemstvo brez ministrovega dovoljenja. Za vse dijake izdane potne liste je treba voditi natančen seznam. Evidenco imajo voditi podrejene šolske oblasti.

Ustanovitev mednarodne zveze državnih uradnikov. Novine javljajo: 12. maja se je vršil v pariški obrtni šoli (Ecole des Arts et des métiers) kongres državnih uradnikov, na katerega so poslale zastopnike uradniške zveze Nemčije, Avstrije, Anglije, Irske, Nizozemske, Rumunije, Švedske, Češkoslovaške in Francije, z namenom, da stvorijo novo internacionalo. Ta internacionala

je v principu že obstojala, in sicer že iz časa dunajskega kongresa julija 1923. Kakor pa je povedal avstrijski delegat Janicki, so imele razne organizacije toliko posla in boja za izboljšanje gmotnega položaja svojih članov, da niso bile zmožne, pečati se z vprašanjem internacionalne. Na pariškem kongresu je šlo za to, da se nadomesti provizorična organizacija z definitivno. Kakšen mora biti cilj internacionalne državnih uslužbencev? Statuti, ki so se predložili kongresu, nam to objasnijo: predvsem razviti čuti solidarnosti med državnimi uradniki raznih dežel, organizirati medsebojno pomoč v slučaju sindikalnih sporov, in slednjič — kar je najvažnejše, a tudi najzanimivejše — uradniška internacionala hoče podpirati vsako sindikalno gibanje, ki se giblje v pravcu omiljenja mednarodnih sporov in predvsem onemogočanja vojne. Vključ različen mišljenjem, ki so se pojavila tekom kongresa, se je vendar posrečilo ustanoviti Mednarodno združenje državnih uradnikov, edino Angleži hočejo, predno mu definitivno pristopijo, vprašati svoje organizacije za mnenje.

Reforma upravnega prava. Že v bivši Avstriji so se pečale razne komisije z vprašanjem moderniziranja upravnega prava, zlasti postopka v obče in kazenskega postopanja. Vendar pa ni prišlo takrat do nobenega pravega rezultata, dasi se je bil zbral pri obravnavah te komisije zelo dragocen material. Po prevratu je avstrijska republika delala s polno paro na tem polju in vlada je predložila pred kratkim parlamentu obširen elaborat zakona o (enotnem) postopku v upravnih zadevah. Med drugim je važno, da je pod pogoji statuirana pravica upogleda stranke v akte, katere pravice dosedanje pravo me pozna, in da se naj vrši postopek več ali manj na stroške stranke. Vlada se nadeja, da bo parlament zakon v kratkem sprejel. Na ta način bo imela avstrijska republika modernim zahtevam odgovarjajoče upravno pravo. Pri nas (v Sloveniji) se ravna po upravna oblastva po okrožnici, katero je izdal dne 28.-2. 1923 takratni pokrajinski namestnik J. Hribar. Ta okrožnica je nekaka kompilacija v raznih zakonih in internih predpisih raztresenih določil in velja seveda le za Slovenijo. Namenjena je pa le interno — da-si je javno razglašena — upravnim oblastvom ter daje le tem nekake vrste opravični red. Ne vstvarja torej in ne more vstvarjati nikakoršnih pravic napram strankam. Želeti bi bilo, da se tudi pri nas uzakoni nov zakon v enotnem postopku v upravnih zadevah.

S 1. junijem 1925 se zvišajo poštne pristojbine za nekatere vrste pošilk v tuzemskem in inozemskem prometu med drugimi tudi: Priporoka od 2

Edino najboljši pisalni in šivalni stroji

„STOEWEER“

edino pri

LUD. BARAGA,
LJUBLJANA, Šelenburgova ulica 6, I.

Specijalna mehanična delavnica za popravo pisalnih računskih in drugih tehničnih strojev.

KOLESA
NAJBOLJŠA NUDI
J. GOREC
LJUBLJANA
PALAČA LJ. KRED. BNK

— TOVARNA ČEVLJEV PETER KOZINA & KOMP. izdeluje odsej naprej tudi lahke damske čevlje ter čevlje za gospode najnovije forme in najboljše kvalitete. Prodaja na malo: Ljubljana-Breg 20, Aleksandrova cesta 1, Prešernova ulica, Zagreb, Račkova ulica 3.

na 3 Din, povratnica in izplačilno potrdilo pri predaji od 2 na 3 Din, po predaji od 4 na 6 Din, za pakete od 5 na 6 Din, dostavnina za vrednostna pisma od 2 na 3 Din itd. V inozemskem prometu se zvišajo iste vrste pošiljke za ca 50 odstotkov. Da, da, vse se ceni.

Duševna internacionala. Znana so prizadevanja, ki so se pojavila kmalu po vojni in ki streme za tem, da se čim ožje zblížajo znanstveniki, umetniki in drugi duševni delavci vseh držav ci-

viliziranega sveta. Pripravljalna dela za mednarodno zvezo duševnih delavcev so že skoraj dovršena; v večini držav so že ustanovljene državne zveze duševnih delavcev. Tudi v Ljubljani se je za dneve kongresa dne 20. aprila ustanovila državna zveza, ki naj pristopi v mednarodno zvezo delavcev, ki bodo kot take stopile v mednarodno zvezo. Zveza je zamišljena kot organizacija, ki naj deluje v sporazumu in paralelno z Zvezo narodov. Za akcijo se zlasti toplo zavzemajo

francoski intelektualni krogi, ki so zainteresirali za njo tudi francosko vlado. Ta je že dovolila primerne kredite, da se osnuje v Parizu mednarodni institut, ki naj pospešuje delo intelektualne zveze in praktično izvršuje njen program. Krediti so za enkrat še razmeroma skromni, vendar pa se francoski znanstveniki in javni delavci nadejajo, da jih bo mogoče že v bodočem proračunu toliko povečati, da bo mogel institut začeti s smotnim delom.

Najboljši
šivalni stroji in
kolesa edino le

Josipa Petelinca
znamka

Gritzner in Feniks
za rodbino, obrt
in industrijo

Ljubljana
blizu Prešernovega spomenika

Pouk v vezenju brezplačen. Večletna garancija

Delavnica za popravila.

Na veliko Telefon 913 Na malo

Specijalna trgovina štetarskih izdelkov

priporoča tudi svojo veliko izbiro spominskih izdelkov, galanterijo in parfumerijo

M. Mihelič

Ljubljana, Šelenburgova ul.

J. Trpin
najcenejša manufaktura

Maribor
Glavni trg 17.

Tovariši!

Priporoča se Vam trgovina s papirjem, pisarniškimi in šolskimi potrebščinami

K. Tilla nasl. A. Gruber

Ljubljana, Kongresni trg št. 8.
Prvovrstno blago in zmerne cene

Na obroke.

manufakturo in konfekcijo perilo etc., obleke po mer za gospode in dame iz lastne prvovrstne krojačnice, dobite proti ugodnemu odplačevanju na obroke edino — le pri trvdki —

Davorin JOHAN in drugovi

družba z o. z.

MARIBOR, pisarna: Gregorčičeva ul. 1

Perje in puh

C. J. HAMANN

— Ljubljana, Mestni trg 8. —

Za nakup vsakovrstne kuhinjske posode in vsega v železninarsko stroko spadajočega blaga se priporoča firma

Schneider & Verovšek

Ljubljana, Dunajska cesta 16.

Fran Iglič

krojaški atelje

LJUBLJANA, Kolodvorska ul. 28

Izdeluje se za dame in gospode po najnovejših krojih. — Lastna zaloga modnega blaga. — Uradnikom znaten popust ali na obroke.

JOSIP PETELINC, Ljubljana

(blizu Prešernovega spomenika) ob vodi

Priporoča potrebščine za šivilje, krojače, čevljarje, sedlarje, modno blago, pletenine, žepne robce, ščetke, sukanec, toaletno blago.

Na veliko!

Telefon 913

Na malo!

Najmodernejša kavarna restavracija in bar

„EMONA“

v palači Ljubljanske kreditne banke

LJUBLJANA

DUNAJSKA C.

Za obilen obisk se priporoča restavracija
JAN FIALA.

Pred nakupom pomladanskega in letnega blaga oglejte si mojo krasno zalogo najnovejšega damskega in moškega blaga za obleke. **Samo češki in angleški izdelek.** Ker so cene znatno padle, Vas lahko z dobrim blagom poceni postrežem. Se priporoča

JANKO ČEŠNIK

LJUBLJANA, Lingarjeva ulica.

Proti jamstvu prodajam na obroke po navadni cenil

Med dobrim najboljšel

PFAFF šivalni stroji

PUCH kolesa

po ugodnih cenah in plačilnih pogojih dobite samo pri

Ljubljana

IGN. VOK

Novo mesto

Tovariši!

Kupujte svoje potrebščine le pri trvdkah in obiskujte le lokale, ki inserirajo v „Našem Glasu“. Kdor podpira nas, tega podpirajmo mi!

Modna in športna trgovina za dame in gospode

P. Magdič

LJUBLJANA

nasproti glavne pošte.

Telefon int. 438.

„Aikadont“

zobna pasta.

Glavna zaloga drogerija.

Anton Kanc, Ljubljana.

Priporoča se

modna trgovina

A. Šinkovic nasl. K. Soss

LJUBLJANA, Mestni trg 19.

Gostilna pri „Sokolu“

Pred škofijo

Pristna dolenska in štajerska vina. Vsak čas gorka in mirna jedila. — Nizke cene

Priporoča se

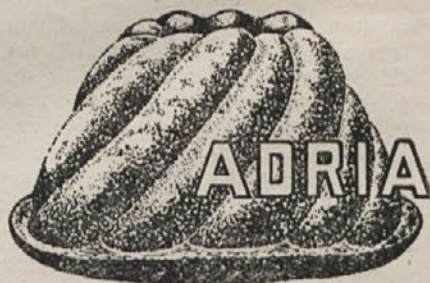
I. Korenčan

trgovina pletenin, norimberškega in galanterijskega blaga na veliko in malo.

Velika zaloga volne za pletenje jumperjev, nogavic itd.

Cene nizke — postrežba točna.

Ljubljana, Mestni trg 20.

Prašek za pecivo vanilin sladkor

Ustanovljena
1900

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Ustanovljena
1900

Delniška glavnica
Din 50.000.000—
Skupne rezerve ca:
Din 10.000.000—

Centrala: LJUBLJANA - DUNAJSKA CESTA

PODRUŽNICE:

Brežice
Celje
Črnomelj

Kranj
Maribor
Metković

Novi Sad
Ptuj Sarajevo
Split

Gorica
Trst
Agencija: Logatec

Brzjavni naslov:
Banka Ljubljana
Tel. šte.: 261, 413,
502, 503 in 504.

SE PRIPOROČA ZA VSE BANČNE POSLE.